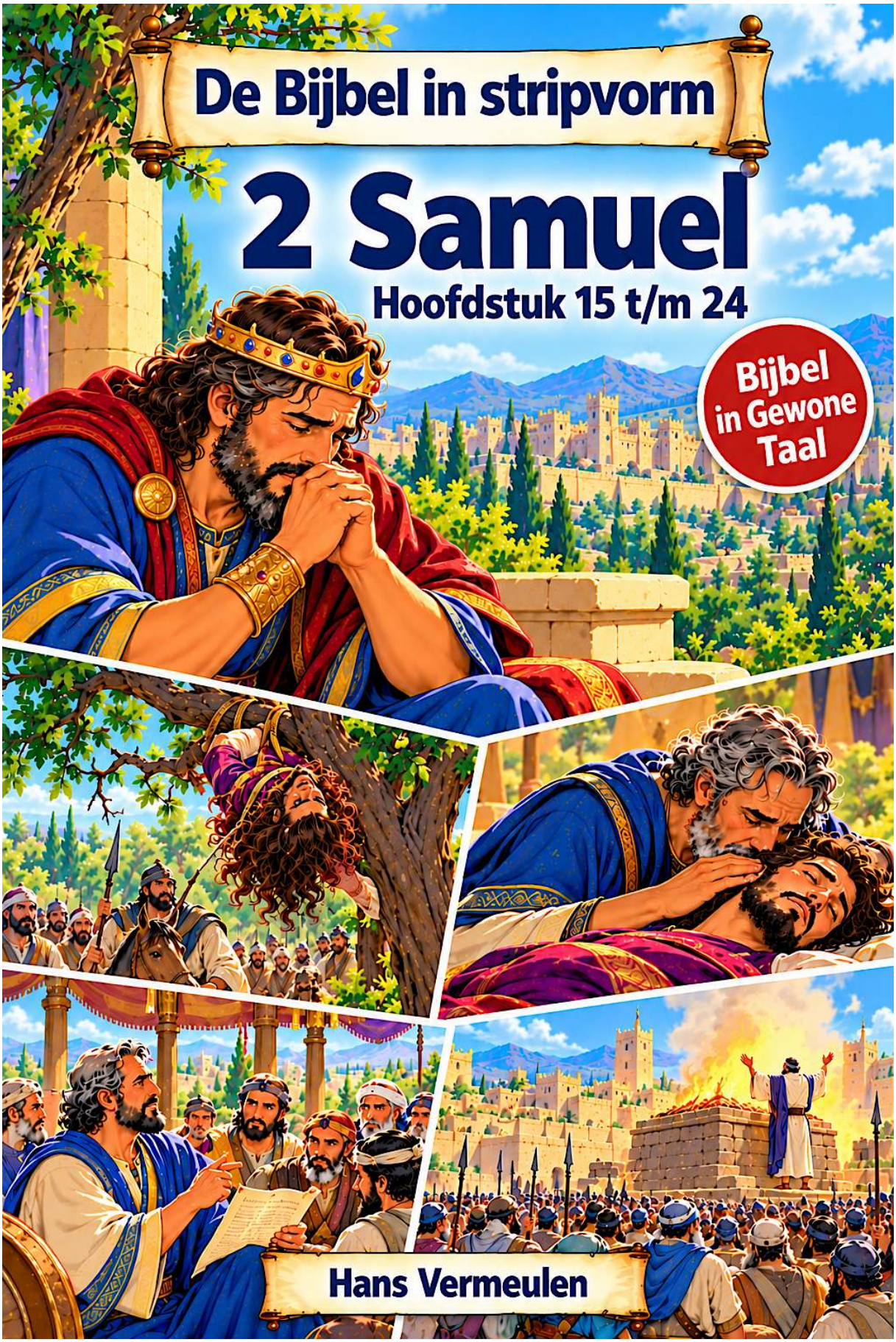
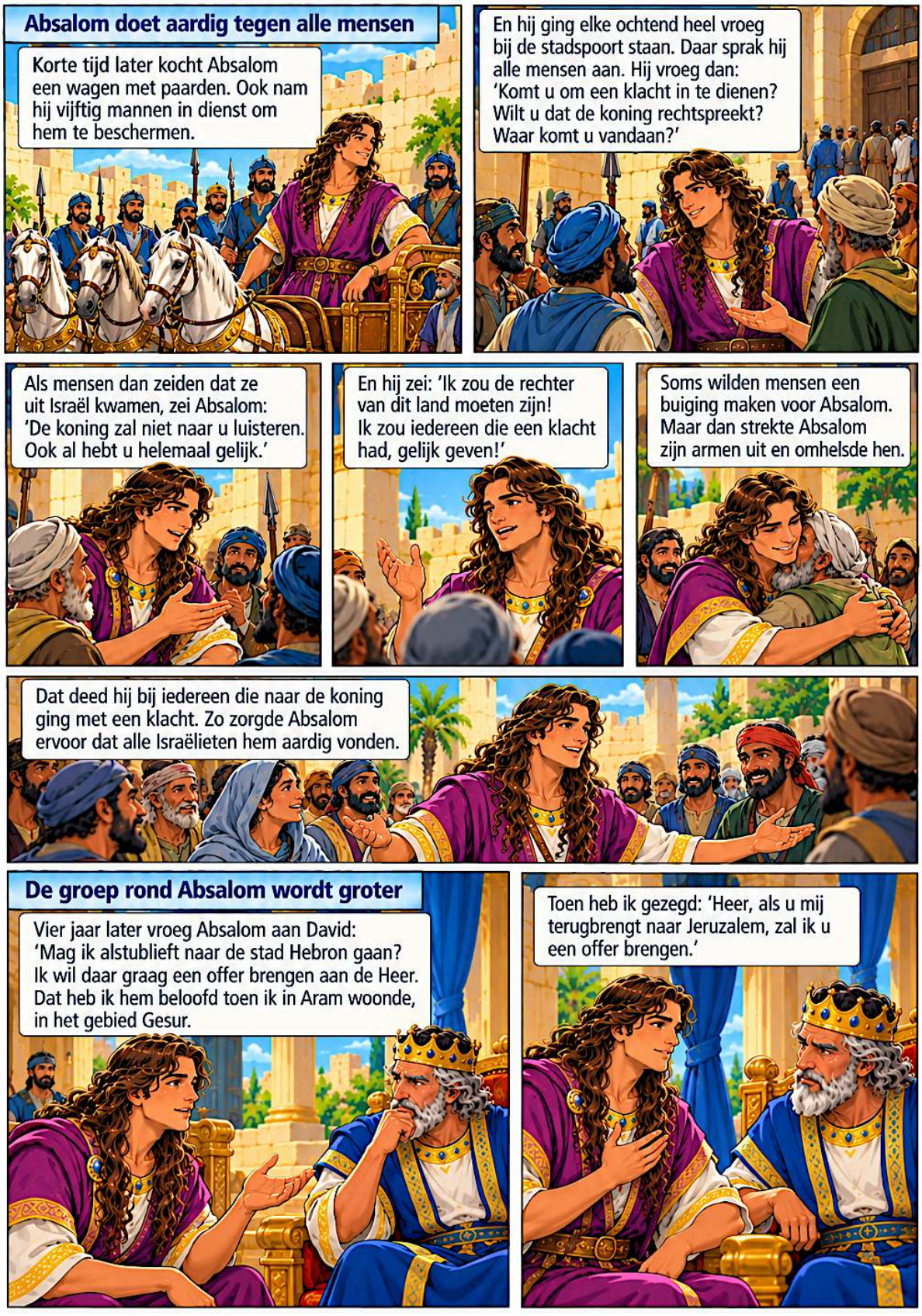

De Bijbel in stripvorm
2 Samuel
Hoofdstuk 15 t/m 24
Bijbel in Gewone Taal
Hans Vermeulen

2 Samuel 15

Absalom doet aardig tegen alle mensen

De groep rond Absalom wordt groter

2 Samuel 15

David vond dat goed, en dus ging Absalom naar Hebron.

Eerst stuurde Absalom knechten naar Israël. Zij moesten tegen iedereen zeggen: 'Als jullie een trompet horen, roep dan: 'Absalom is koning in Hebron!'"

Absalom had tweehonderd mensen uit Jeruzalem uitgenodigd voor het offerfeest in Hebron. Al die mensen gingen met Absalom mee zonder te weten wat hij van plan was.

Absalom had ook Achitofel gevraagd om mee te gaan. Achitofel was een raadgever van David, en hij kwam uit Gilo.

De groep rond Absalom werd steeds groter, waardoor David steeds meer vijanden kreeg.

David vlucht voor Absalom
David kreeg het bericht dat de Israëlieten de kant van Absalom gekozen hadden.

Hij zei tegen de dienaren in zijn paleis: 'Kom, we moeten vluchten! Anders zal Absalom ons te pakken krijgen. Als hij ons hier in Jeruzalem aanvalt, zullen er veel doden vallen. En we moeten snel zijn, anders haalt hij ons in!'

De dienaren zeiden: 'Zoals u wilt, koning. We zullen doen wat u zegt.'

Toen David wegging, liet hij tien van zijn vrouwen achter. Die moesten voor het paleis zorgen. De rest van zijn familie ging met David mee, samen met al zijn soldaten.

Net buiten de stad, in Bet-Hammerchak, liet David alle mensen stilstaan.

2 Samuel 15

David wil dat Ittai teruggaat

2 Samuel 15

David stuurt de heilige kist terug

2 Samuel 15

David is verdrietig

Daarna ging David de Olijfberg op. Hij huilde, hij had zijn hoofd bedekt en hij liep op blote voeten. Ook iedereen die bij hem was, had zijn hoofd bedekt en huilde.

Toen kreeg David het bericht dat Achitofel de kant van Absalom gekozen had. Daarom riep hij: 'Heer, zorg er alstublieft voor dat Absalom niet luistert naar de raad van Achitofel!'

David stuurt Chusai naar Jeruzalem

Toen kwam David op de plek waar mensen altijd bidden, boven op de berg. Daar zag hij de Arkiiet Chusai. Chusai had zijn kleren gescheurd en zand over zijn hoofd gegooid. Dat had hij gedaan omdat hij verdrietig was.

David zei tegen hem: 'Je kunt beter niet met me meegaan. Dat is alleen maar lastig. Je kunt beter teruggaan naar Jeruzalem. Want dan kun je me helpen om de plannen van Achitofel te laten mislukken. Ga naar Absalom en zeg tegen hem: 'Koning, ik was eerst een dienaar van uw vader David. Maar vanaf nu zal ik u dienen.'

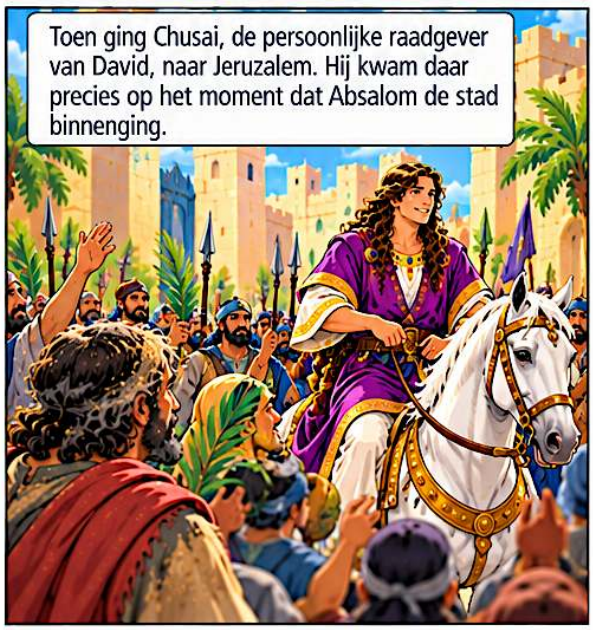

In Jeruzalem kun je mij helpen, Chusai. Daar zijn ook de priesters Sadok en Abjatar. Alles wat je in het paleis hoort, moet je tegen hen zeggen.

Zij hebben ook hun zonen bij zich, Achimaäs en Jonatan. Die kunnen alles wat jij hoort, aan mij vertellen.'

Toen ging Chusai, de persoonlijke raadgever van David, naar Jeruzalem. Hij kwam daar precies op het moment dat Absalom de stad binnenging.

2 Samuel 16

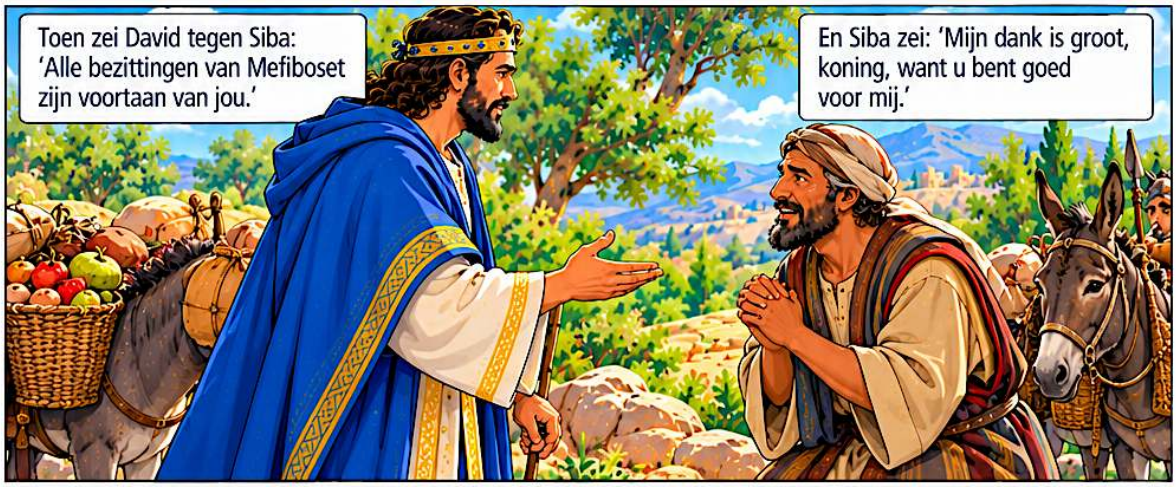
David komt Siba tegen

2 Samuel 16

David komt Simi tegen

Toen kwam David in de buurt van het dorp Bachurim. Daar liep een man naar hem toe, die familie was van Saul. Hij heette Simi, en hij was een zoon van Gera. Hij liep te vloeken en te schreeuwen.

En hij begon stenen te gooien naar David en zijn soldaten.

Simi was zelfs niet bang voor Davids dapperste legerleiders. Hij vloekte en schreeuwde tegen David:

'Ga weg, vuile moordenaar!
Door jou is Saul geen koning meer!
Daarom straft de Heer jou,
en maakt hij je zoon Absalom koning.
Dat is je verdiende loon, moordenaar!'

David laat Simi schreeuwen

Toen werd Abisai, de zoon van Seruja, kwaad. Hij zei tegen David: 'Hoe durft die waardeloze vent u zo uit te schelden! Koning, zal ik naar hem toe gaan? Dan sla ik zijn kop eraf!'

Maar David zei tegen Abisai:
'Jij hebt hier niets mee te maken!
Laat de man met rust.
Want misschien wil de Heer
dat hij me uitscheldt.'

En tegen de rest van de groep zei David:
'Luister. Zelfs mijn eigen zoon wil me dood hebben.
Dan verwacht ik niet dat deze man vriendelijk
tegen me doet. Laat hem maar schelden, want de Heer
wil het zo. Misschien krijgt de Heer medelijden met mij,
en maakt hij me later gelukkig.'

2 Samuel 16

Chusai komt bij Absalom

2 Samuel 16

David komt Simi tegen

Toen kwam David in de buurt van het dorp Bachurim. Daar liep een man naar hem toe, die familie was van Saul. Hij heette Simi, en hij was een zoon van Gera. Hij liep te vloeken en te schreeuwen.

En hij begon stenen te gooien naar David en zijn soldaten.

Simi was zelfs niet bang voor Davids dapperste legerleiders. Hij vloekte en schreeuwde tegen David:

'Ga weg, vuile moordenaar!
Door jou is Saul geen koning meer!
Daarom straft de Heer jou,
en maakt hij je zoon Absalom koning.
Dat is je verdiende loon, moordenaar!'

David laat Simi schreeuwen

Toen werd Abisai, de zoon van Seruja, kwaad. Hij zei tegen David: 'Hoe durft die waardeloze vent u zo uit te schelden! Koning, zal ik naar hem toe gaan? Dan sla ik zijn kop eraf!'

Maar David zei tegen Abisai:
'Jij hebt hier niets mee te maken!
Laat de man met rust.
Want misschien wil de Heer
dat hij me uitscheldt.'

En tegen de rest van de groep zei David:
'Luister. Zelfs mijn eigen zoon wil me dood hebben.
Dan verwacht ik niet dat deze man vriendelijk
tegen me doet. Laat hem maar schelden, want de Heer
wil het zo. Misschien krijgt de Heer medelijden met mij,
en maakt hij me later gelukkig.'

2 Samuel 16

Chusai komt bij Absalom

2 Samuel 16

Absalom vraagt Achitofel om raad

2 Samuel 17

Achitofel doet een voorstel

Achitofel zei tegen Absalom: 'Ik stel het volgende voor. Ik kies 12.000 soldaten uit. Met hen ga ik vannacht achter koning David aan.'

Dan wacht ik totdat hij heel moe is en geen kracht meer heeft. Op dat moment zal ik hem plotseling aanvallen, zodat alle soldaten schrikken en wegvluchten. Dan zal ik de koning doden.'

Als dat gebeurd is, kom ik meteen met uw hele leger terug. En ik beloof dat niemand van uw soldaten gewond zal raken.'

Absalom en alle leiders van Israël vonden het een goed voorstel.

Maar Absalom wilde ook weten wat Chusai ervan vond. Hij riep hem bij zich en vroeg: 'Wat vind jij van het voorstel van Achitofel? Moeten we doen wat hij zegt of niet?'

Chusai vindt het een slecht voorstel

Chusai zei tegen Absalom: 'Deze keer is het voorstel van Achitofel niet goed. Ik zal u uitleggen waarom.'

'U kent uw vader en zijn soldaten. U weet dat het dappere mannen zijn. Maar ze zijn nu ook gevaarlijk. Ze zullen net zo hard vechten als een berin waarvan de jongen weggehaald zijn.'

2 Samuel 17

Uw vader heeft veel ervaring in de oorlog. Hij zal daarom niet bij het leger slapen.

Hij zal zich ergens anders verstoppen. Misschien tussen de rotsen, of op een andere geheime plek. En dan kan hij ons met zijn leger aanvallen!'

Als dat gebeurt, zullen de mensen zeggen: 'Het leger van Absalom is verslagen.' En dan zal iedereen bang worden, zelfs de dapperste soldaten.

Want alle Israëlieten weten dat uw vader een held is. En ze weten dat zijn soldaten heel moedig zijn.

Chusai heeft een ander voorstel
Ik stel het volgende voor. Roep alle mannen van Israël bij elkaar, van het noorden tot het zuiden. Dat zijn net zo veel mannen als er zand is bij de zee. U moet zelf ook meegaan.

We zullen David vinden! Ook als hij heel goed verstopt zit. Dan vallen we hem met z'n allen aan. We zullen ze allemaal doden, David en iedereen die bij hem is!

Misschien vlucht David naar een stad. Maar dan zullen wij met alle Israëlieten de muren van die stad afbreken. En we zullen alles uit die stad weghalen, totdat er geen steen meer van over is!

Absalom en alle Israëlieten vonden het voorstel van Chusai beter dan het voorstel van Achitofel. Zo zorgde de Heer ervoor dat Absalom niet naar de goede raad van Achitofel luisterde. Want de Heer wilde dat Absalom gestraft zou worden.

2 Samuel 17

Chusai stuurt David een bericht

Jonatan en Achimaäs verstoppen zich

2 Samuel 17

Toen kwamen de dienaren van Absalom ook bij dat huis. Ze vroegen aan de vrouw: 'Waar zijn Achimaäs en Jonatan?'

De vrouw zei: 'Die zijn de rivier overgestoken.'

De mannen gingen zoeken, maar ze vonden Jonatan en Achimaäs niet. Toen gingen de mannen weer terug naar Jeruzalem.

Jonatan en Achimaäs gaan naar David

Toen de mannen weg waren, klommen Jonatan en Achimaäs uit de put. Ze gingen naar David en zeiden tegen hem: 'U moet snel zijn! Steek onmiddellijk de Jordaan over. Want Achitofel heeft een plan bedacht om u aan te vallen.'

Meteen gingen David en zijn soldaten naar de overkant van de rivier. Toen het ochtend werd, was iedereen aan de overkant.

Achitofel pleegt zelfmoord

Toen Achitofel merkte dat zijn raad niet opgevolgd werd, reed hij op zijn ezel terug naar zijn eigen stad.

Toen hij thuisgekomen was, regelde hij zijn laatste zaken. Daarna hing hij zichzelf op.

Zo stierf Achitofel. Hij werd begraven in het graf van zijn vader.

2 Samuel 17

David kwam aan in Machanaïm.
Absalom en het leger van Israël moesten toen nog de Jordaan oversteken.

Absalom maakt Amasa legerleider

Absalom had Amasa legerleider gemaakt in plaats van Joab.

De vader van Amasa was de Israëliet Jitra.
De moeder van Amasa heette Abigal.
Zij was een dochter van Nachas en een zus van Joabs moeder, die Seruja heette.

Absalom en zijn soldaten maakten een kamp in het gebied Gilead.

David en zijn soldaten krijgen eten

Intussen was David dus in Machanaïm aangekomen. Daar brachten Sobi, Machir en Barzillai hem eten. Sobi was een zoon van Nachas. Hij kwam uit Rabba, de hoofdstad van Ammon. Machir was een zoon van Ammiël. Hij kwam uit Lo-Debar. En Barzillai kwam uit Rogelim, in het gebied Gilead.

Zij brachten voor David en zijn soldaten het volgende mee: verschillende soorten graan, meel, bonen, linzen, honing, boter, kaas, schapen en geiten. Ze brachten ook dekens mee, en schalen en borden. En ze zeiden: 'We brengen dit mee voor u en uw soldaten. Want jullie zullen in de woestijn wel moe geworden zijn. En jullie zullen wel honger en dorst gekregen hebben.'

2 Samuel 18
Absalom wordt gedood

David telde zijn soldaten.
Hij verdeelde het leger in drie groepen van duizend.

Joab kreeg de leiding over de eerste groep. Abisai, de broer van Joab, kreeg de leiding over de tweede groep. En de Gatiet Ittai kreeg de leiding over de derde groep.

David verdeelde de drie groepen in kleinere groepen van honderd, elke groep met zijn eigen legerleider.

David zei tegen de soldaten: "Ik zal zelf met jullie meevechten!"

Maar de soldaten zeiden: "Koning, doe dat alstublieft niet! Als wij vluchten, vinden onze vijanden dat niet erg. En als de helft van ons sterft, kan hun dat niets schelen. Maar u bent voor onze vijanden net zo veel waard als tienduizend soldaten. Daarom is het beter dat u hier blijft. Vanuit de stad kunt u ons ook helpen."

David antwoordde: "Ik zal doen wat jullie het beste vinden."

Toen ging David naar de stadspoort, waar zijn leger klaarstond. Alle soldaten stonden in groepen van honderd en in groepen van duizend.

En David gaf Joab, Abisai en Ittai dit bevel: "Doe mijn zoon Absalom geen kwaad." Het hele leger had dat bevel van David gehoord.

2 Samuel 18

Davids leger wint van de Israëlieten

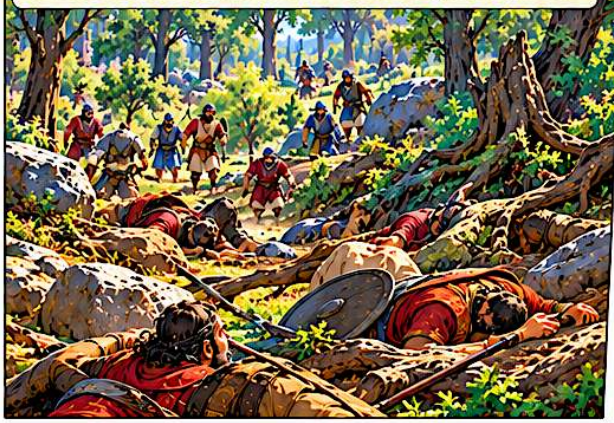
Toen ging het leger van David op weg.
In de bossen van Efraïm begon het gevecht tegen het leger van Israël.

Het leger van David versloeg het leger van Israël. Het was een zware strijd.

In het hele gebied werd gevochten. Er werden die dag 20.000 soldaten gedood. Maar de meeste soldaten stierven doordat het bos zo gevaarlijk was.

Absalom blijft vastzitten in een boom

Absalom zag in de verte plotseling een paar van Davids soldaten. Hij probeerde te vluchten en reed met zijn ezel onder een eik door.

Maar Absalom bleef met zijn lange haar vastzitten in de takken. Hij bleef in de boom hangen, terwijl zijn ezel verder rende.

Eén van de soldaten zag wat er met Absalom gebeurde. Hij ging naar Joab en zei: "Ik heb Absalom gezien! Hij hangt in een boom!"

'Wat?' riep Joab.
"Heb je hem gezien?
Waarom heb je hem
dan niet meteen gedood?
Dan had ik je 10 zilverstukken
en een riem gegeven!"

Maar de soldaat zei: "De koning heeft de legerleiders het bevel gegeven om Absalom geen kwaad te doen.

Dat hebben alle soldaten
gehoord. Daarom zal ik
Absalom niet doden.
Ook al zou u mij
1000 zilverstukken geven!"

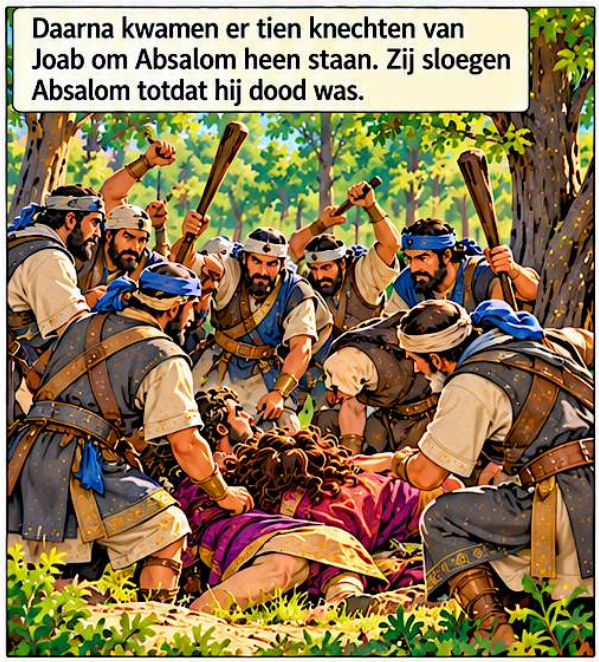
En als ik hem wel zou doden, dan zou de koning dat te weten komen. Maar dan zou u zeggen dat u van niets wist. En dan zou ik de schuld krijgen!"

2 Samuel 18

Toen zei Joab: “Ik ga niet op jou wachten, ik doe het zelf wel.’
En hij ging naar Absalom toe, die nog levend in de boom hing.

Joab pakte drie speren en stak ze in Absaloms borst.

Daarna kwamen er tien knechten van Joab om Absalom heen staan. Zij sloegen Absalom totdat hij dood was.

Toen blies Joab op de trompet. Dat was het teken om te stoppen met de strijd tegen het leger van Israël.

Daarna maakten de knechten Absalom los. Ze gooiden hem in een diepe kuil in het bos, en legden er een grote berg stenen op.

Intussen vluchtte het leger van Israël weg. Ze gingen allemaal terug naar huis.

De Steen van Absalom
Toen Absalom nog leefde, was hij een keer naar het Koningsdal gegaan. Hij had daar een grote steen rechtop gezet. Hij zei toen: ‘Ik noem deze steen Absalom. Want ik heb geen zoon om mijn naam aan door te geven.’ Die steen wordt nog steeds de Steen van Absalom genoemd.

2 Samuel 18

Achimaäs wil naar David

Achimaäs, de zoon van Sadok, vroeg aan Joab: “Zal ik naar koning David gaan en hem het goede nieuws vertellen? Dan kan ik hem vertellen dat de Heer zijn vijanden verslagen heeft.”

Maar Joab antwoordde: “Je hebt helemaal geen goed nieuws vandaag! Een andere dag misschien wel, maar vandaag niet. Want Absalom, de zoon van de koning, is dood.”

Toen zei Joab tegen een soldaat uit Nubië: “Ga naar de koning en vertel hem wat je gezien hebt.” De soldaat maakte een buiging voor Joab en rende weg.

Maar Achimaäs zei nog een keer: ‘Laat mij ook naar de koning gaan. Ook al breng ik slecht nieuws! Laat mij de Nubiër achterna rennen!”

Joab zei: “Waarom wil je dat toch? Je krijgt echt geen beloning voor dat nieuws!”

“Toch wil ik naar de koning!” riep Achimaäs.

Toen zei Joab: “Ga dan maar.” En Achimaäs rende weg en haalde de Nubiër in.

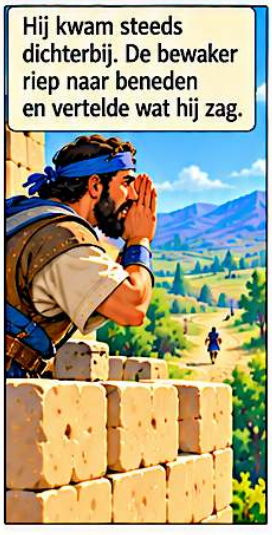

David verwacht goed nieuws

Intussen zat David bij de stadspoort. Eén van de bewakers klom op de stadsmuur om te kijken wat er buiten de stad gebeurde. Toen zag hij dat er een man aan kwam rennen. De man was alleen.

Hij kwam steeds dichterbij. De bewaker riep naar beneden en vertelde wat hij zag.

Toen zei David: “Als de man alleen is, komt hij met goed nieuws.”

2 Samuel 18

Toen zag de bewaker nog iemand rennen en hij riep naar beneden: 'Daar komt nog iemand aanrennen. Die man is ook alleen."

David zei: "Ook die man komt met goed nieuws."

Toen zei de bewaker: "Ik herken de eerste man aan zijn manier van lopen. Het is Achimaäs, de zoon van Sadok."

David zei: "Die man kunnen we vertrouwen. Hij zal ons goed nieuws brengen."

David krijgt slecht nieuws
Achimaäs riep naar David: "Koning, alles is goed!" Hij knielde voor David, maakte een diepe buiging en zei: "Dank de Heer, uw God! Want hij heeft uw vijanden verslagen!"

David vroeg: "Is alles goed met mijn zoon Absalom?" Achimaäs antwoordde: "Toen Joab me wegstuurde, zag ik een grote groep mensen. Maar ik weet niet wat er aan de hand was."

Toen zei David: "Ga even aan de kant staan." Dat deed Achimaäs. Op dat moment kwam de soldaat uit Nubië binnen. Hij zei: "Mijn koning, ik breng u goed nieuws. Vandaag heeft de Heer uw tegenstanders verslagen."

"En is alles goed met mijn zoon Absalom?" vroeg David. De soldaat zei: "Ik hoop dat het met al uw vijanden net zo slecht afloopt als met uw zoon."

2 Samuel 19

David schrok zo erg dat zijn hele lichaam begon te trillen. Hij ging naar een kamer boven in het gebouw bij de stadspoort. Daar begon hij te huilen. En terwijl hij heen en weer liep, schreeuwde hij:
Mijn zoon Absalom, mijn zoon! Mijn zoon Absalom! Was ik maar dood in plaats van jij! Absalom, mijn zoon, mijn zoon!

Joab kreeg te horen dat David huilde en rouwde om zijn zoon Absalom.

Toen ook Davids soldaten dat hoorden, veranderde hun blijdschap om de overwinning in verdriet.

En ze gingen heel stil de stad binnen, zoals een leger dat gevlucht is en zich daarvoor schaamt.

David hield zijn handen voor zijn gezicht en schreeuwde:
Mijn zoon Absalom! Absalom, mijn zoon, mijn zoon!

Toen kwam Joab de kamer binnen. Hij zei tegen David:
Vandaag hebben wij u en uw familie gered van de dood. Maar u geeft al uw soldaten het gevoel dat ze zich moeten schamen!

U bent vriendelijker voor uw vijanden dan voor de mensen die van u houden.

2 Samuel 19

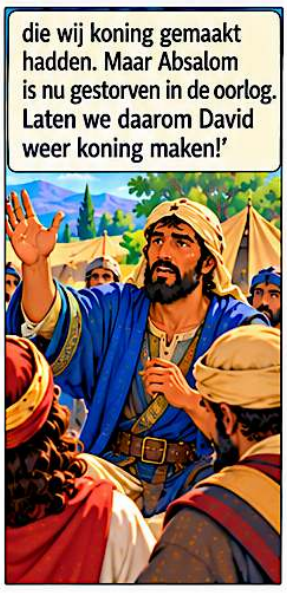

De Israëlieten willen David terug

2 Samuel 19

David wil dat de Judeeërs hem terughalen

David kreeg te horen wat de Israëlieten gezegd hadden. Toen stuurde hij de priesters Sadok en Abjatar naar de leiders van Juda.

Ze moesten het volgende zeggen: "Leiders van Juda, haal koning David terug naar Jeruzalem. Jullie moeten niet wachten totdat de Israëlieten dat doen.

Waarom hebben jullie hem nog niet teruggehaald? Jullie horen toch bij dezelfde stam als hij?"

En naar Amasa stuurde David het volgende bericht: 'Wij zijn toch familie? Daarom zul jij voortaan mijn legerleider zijn in plaats van Joab! Als dat niet gebeurt, mag God me straffen.'

Alle inwoners van Juda vonden dat David gelijk had. Daarom gingen ze hem en al zijn dienaren terughalen.

David komt bij de Jordaan

David begon meteen aan zijn terugreis naar Jeruzalem. Toen hij bij de Jordaan kwam, zag hij de inwoners van Juda aan de overkant staan. Die waren naar de stad Gilgal gegaan om David de rivier over te brengen.

2 Samuel 19

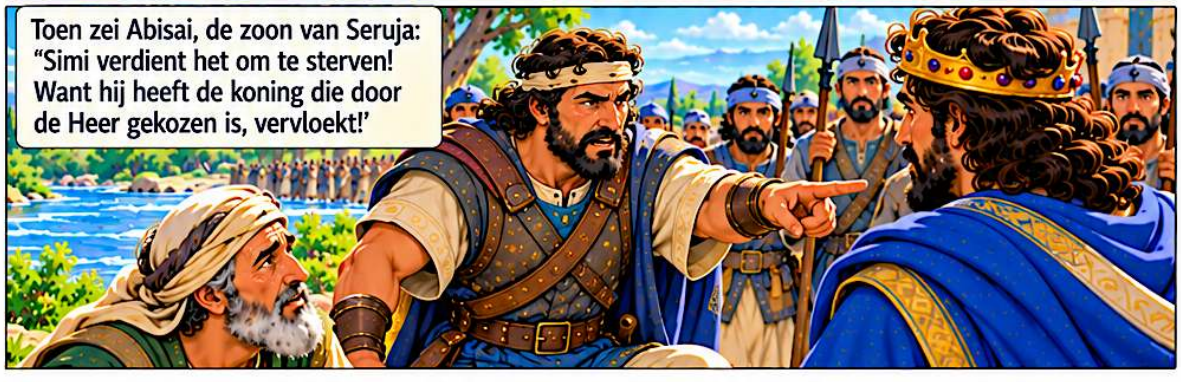

David vergeeft Simi

2 Samuel 19

Mefiboset vertelt wat er gebeurd is

Ook Mefiboset, de kleinzoon van Saul, wilde David ontmoeten. Vanaf de dag dat David gevlucht was, had Mefiboset in Jeruzalem op hem gewacht. Al die tijd had hij niets aan zijn uiterlijk gedaan. Hij had zijn lichaam en zijn baard niet verzorgd. Ook had hij zijn kleren niet gewassen.

2 Samuel 19

U bent zo goed als een engel van God. Want u had mij en mijn hele familie kunnen doden! Maar in plaats daarvan liet u mij aan uw tafel eten en mocht ik bij u wonen.

Doe daarom wat u zelf het beste vindt. Want u hebt al heel veel voor mij gedaan.'

Toen zei David: 'Genoeg hierover. Jij en Siba moeten het stuk land van Saul maar verdelen.'

Maar Mefiboset zei: 'Koning, van mij mag Siba alles hebben. Het belangrijkste vind ik dat u weer veilig thuis bent.'

David wil dat Barzillai meegaat
Barzillai uit Gilead was ook bij de Jordaan. Hij was uit Rogelim gekomen om bij de Jordaan afscheid te nemen van David.

Barzillai was oud, hij was tachtig jaar. En hij was heel rijk. Hij had David geholpen toen die in Machanaïm was.

David zei: 'Barzillai, ga met me mee naar de overkant van de Jordaan. Dan zal ik in Jeruzalem voor jou zorgen.'

2 Samuel 19

Barzillai gaat niet mee

2 Samuel 19

De Israëlieten zijn jaloers

2 Samuel 20

Seba komt in opstand tegen David

Er was ook een Israëliet die Seba heette. Hij was een zoon van Bichri, uit de stam Benjamin. Hij was een echte ruziezoeker. Seba riep overal waar hij kwam: 'Met David hebben wij niets te maken! Die man uit Juda hoort niet bij ons! Kom, Israëlieten, we gaan terug naar huis!'

Iedereen uit Israël liet David in de steek en volgde Seba. Maar iedereen uit Juda bleef bij David. Zij gingen met hem mee naar Jeruzalem.

David komt terug in Jeruzalem

David kwam terug in zijn paleis in Jeruzalem. Daar waren ook de tien vrouwen die hij achtergelaten had. Zij hadden voor zijn paleis gezorgd. David liet hen in een ander huis wonen, waar ze bewaakt werden. Hij liet hen goed verzorgen, maar hij ging niet meer met hen naar bed. Tot aan hun dood moesten ze in dat huis blijven. De rest van hun leven woonden ze alleen, zonder man.

David zegt tegen Amasa:
'Roep alle soldaten uit Juda bij elkaar, en kom binnen drie dagen weer bij mij.'

Amasa ging op weg om de soldaten uit Juda bij elkaar te roepen. Maar na drie dagen was hij nog niet terug.

David stuurt Abisai en Joab

Toen zei David tegen Abisai: 'Seba is nog gevaarlijker voor ons dan Absalom. Abisai, ga met Joab achter Seba aan! Zorg dat je hem inhaalt voordat hij bescherming zoekt in een stad met sterke muren!'

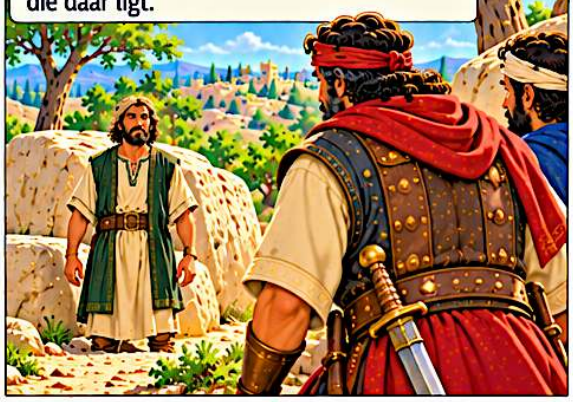
2 Samuel 20

Abisai ging op weg met het leger van Joab, met de beste soldaten van David, en met de koninklijke lijfwacht. Vanuit Jeruzalem gingen ze op weg om Seba te achtervolgen.

Joab doodt Amasa

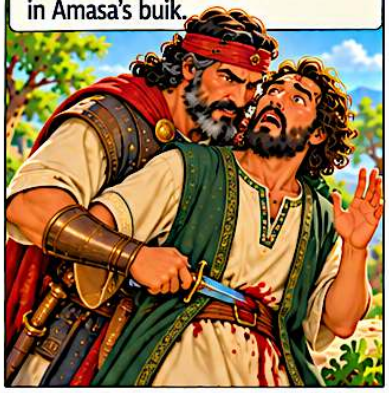
Joab en Abisai kwamen in de stad Gibeon. Daar zagen ze Amasa bij de grote steen die daar ligt.

Joab had een harnas aan, met een riem waar een zwaard aan hing. Toen hij naar voren liep om Amasa te groeten, liet Joab zijn zwaard op de grond vallen.

Joab omhelsde Amasa en vroeg: 'Gaat alles goed met je, Amasa?" Maar meteen stak hij het zwaard in Amasa's buik.

Hij stak zo diep, dat Amasa in één keer dood was. Joab hoefde geen tweede keer te steken.

Toen wilden Joab en Abisai verdergaan met het achtervolgen van Seba. En één van de knechten van Joab riep: "Iedereen die de kant van David en Joab kiest, moet Joab volgen!"

Maar alle soldaten bleven bij het lichaam van Amasa staan. Dat lag nog midden op de weg, helemaal onder het bloed.

Daarom sleepte de knecht het lichaam van de weg af, en legde er een kleed overheen.

Toen liepen alle soldaten door, en konden Joab en Abisai verdergaan met het achtervolgen van Seba.

2 Samuel 20

Joabs leger omsingelt Abel-Bet-Maächa

Intussen was Seba dwars door Israël naar de stad Abel-Bet-Maächa gereisd. Iedereen die bij de familie van Seba hoorde, was meegegaan.

Maar ook Joab was bij die stad aangekomen. Zijn soldaten omsingelden de stad, zodat Seba nergens heen kon. Daarna probeerden ze om zo dicht mogelijk bij de hoge stadsmuur te komen. Toen begonnen ze de muur te vernielen. Ze hoopten dat die daardoor zou instorten.

Een vrouw vraagt om vrede

Toen riep een wijze vrouw vanuit de stad: 'Soldaten! Alsjeblieft, luister! Vraag of Joab dichterbij komt, ik wil hem spreken.'

Joab kwam dichterbij, en de vrouw vroeg: 'Bent u Joab?' 'Jazeker,' antwoordde hij. 'Luister dan alstublieft naar mij,' zei de vrouw. 'Ik luister,' zei Joab.

Toen zei de vrouw: 'Vroeger werd altijd gezegd: 'Als je een probleem hebt, ga dan naar de stad Abel. Daar hebben ze altijd een oplossing.'

Maar u wilt Abel vernietigen, terwijl die stad heel belangrijk is in Israël. Het is een stad van de Heer. Waarom wilt u Abel verwoesten? Er wonen goede Israëlieten, die in vrede willen leven.'

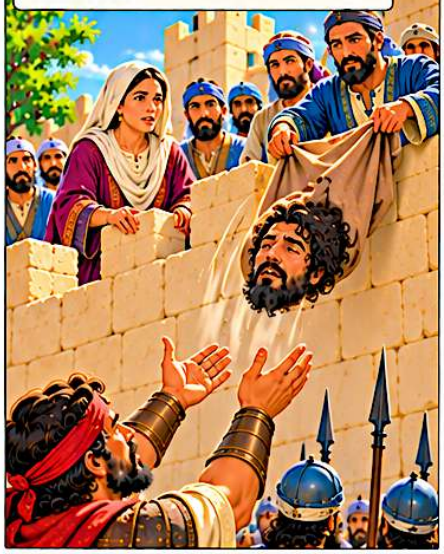
2 Samuel 20

Seba's hoofd wordt over de muur gegooid

Toen zei Joab: 'Ik ben helemaal niet van plan om de stad te vernietigen, ik wil Abel niet verwoesten! Ik wil alleen maar Seba gevangennemen. Hij is een zoon van Bichri, en hij komt uit het bergland van Efraïm. Hij is in opstand gekomen tegen David, onze koning.
Als u Seba aan mij geeft, zullen mijn leger en ik weggaan."

De wijze vrouw vertelde aan de inwoners van de stad wat er moest gebeuren. De inwoners hakten Seba's hoofd af en gooiden het naar Joab.

Toen blies Joab op de trompet.
Alle soldaten gingen terug naar huis.

En Joab ging terug naar Jeruzalem, naar koning David.

Davids belangrijkste ambtenaren

Dit waren Davids belangrijkste ambtenaren:

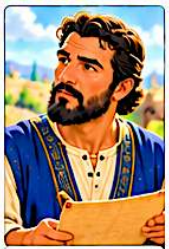
Joab
Joab was de belangrijkste leider van Israëls leger.

Benaja
Benaja, de zoon van Jojada, was de legerleider van de koninklijke lijfwacht.

Adoram
Adoram had de leiding over het personeel van koning David.

Josafat
Josafat, de zoon van Achilud, was de secretaris van de koning.

Seja
Seja was de schrijver van de koning.

Sadok en Abjatar
Sadok en Abjatar waren priesters.

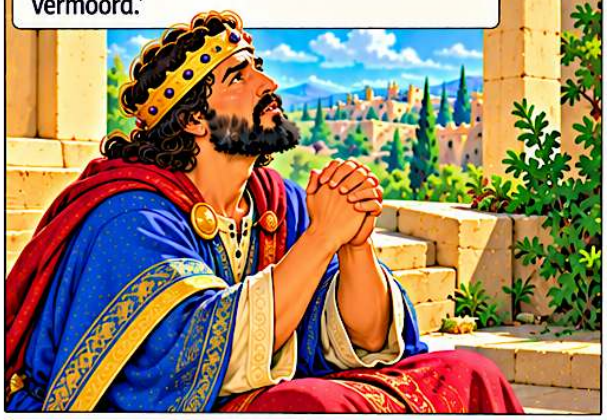

Ira
Ook Ira, die uit Jaïr kwam, was priester in dienst van koning David.

2 Samuel 21

De hongersnood

In de tijd van koning David was er een hongersnood die drie jaar duurde. David vroeg de Heer om hulp. De Heer zei: 'De hongersnood is de schuld van Saul en zijn familie. Want zij hebben de Gibeonieten vermoord.'

Saul heeft de Gibeonieten vermoord

De Gibeonieten hoorden niet bij het volk van Israël, ze hoorden bij de Amorieten. En de Israëlieten hadden vroeger plechtig beloofd om de Amorieten in leven te laten. Maar Saul had toch geprobeerd om alle Amorieten te doden. Want hij wilde niet dat er een ander volk in Israël woonde.

David wil vrede met de Gibeonieten

David riep de Gibeonieten bij zich en vroeg: 'Wat kan ik voor jullie doen? Hoe kan ik het weer goedmaken met jullie, zodat de hongersnood ophoudt?'

De Gibeonieten antwoordden: 'Wij willen geen zilver of goud dat van Saul en zijn familie geweest is. En we kunnen niet zomaar iemand van uw volk doden. Dat mogen wij niet.'

David zei: 'Zeg maar wat jullie willen. Wat het ook is, ik zal zorgen dat het gebeurt.'

Toen zeiden de Gibeonieten: 'Saul heeft geprobeerd om ons te doden. Hij wilde ons hele volk vernietigen, zodat er in heel Israël niemand van ons meer over zou zijn. Daarom willen wij zeven mannen hebben uit de familie van Saul.'

2 Samuel 21

David wil dat Mefiboset blijft leven

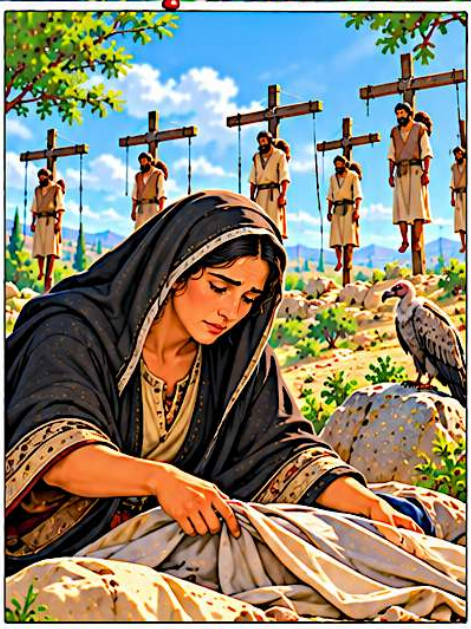

2 Samuel 21

Rispa blijft bij de doden

Rispa, een vrouw van Saul, ging naar de heuvel toe en legde haar rouwkleren daar neer. Van het begin tot het eind van de oogst bleef ze daar, dag en nacht. Ze zorgde ervoor dat de lichamen niet opgegeten werden door gieren of wilde dieren.

Alle lichamen worden begraven

De mensen vertelden aan David wat Rispa gedaan had. Toen dacht David aan Saul en Jonatan, die gestorven waren in de Gilboa-bergen. Hun lichamen waren door de Filistijnen opgehangen op het plein van de stad Bet-San. En daarna hadden de inwoners van Jabes ze daar in het geheim weggehaald en meegenomen.

Nu liet David de botten van Saul en Jonatan weghalen uit Jabes. Hij liet ze naar de plaats Sela in het gebied Benjamin brengen. En hij liet ze samen met de lichamen van de zeven mannen begraven in het graf van Kis, de vader van Saul.

Alles gebeurde zoals David het wilde. Daarna maakte God een eind aan de hongersnood.

2 Samuel 21

Het dappere leger van David

Er begon weer een oorlog tussen de Filistijnen en de Israëlieten. David ging met zijn leger op weg naar de Filistijnen.

Aan de kant van de Filistijnen vochten ook Refaïeten mee. Eén van hen was Jisbibenob. Zijn speer woog wel 3 kilo, en hij had een nieuw zwaard.

Toen David moe was van het vechten, probeerde Jisbibenob hem te doden.

Maar Abisai, de zoon van Seruja, kwam David helpen. Hij sloeg de Filistijn dood.

Toen zeiden de Israëlieten tegen David: 'Beloof ons alstublieft dat u niet meer met ons meevecht! Want het zou vreselijk zijn voor Israël als u zou sterven!'

Een tijd later was er weer een gevecht tegen de Filistijnen, in Gob. Toen werd de Refaïet Saf gedood, door Sibbechai uit Chusa.

Daarna was er nog een gevecht tegen de Filistijnen, ook in Gob. Aan de kant van de Filistijnen vocht Goliat mee, uit de stad Gat. Zijn speer was zo dik als een paal.

Maar hij werd gedood door Elchanan, de zoon van Jari uit Betlehem.

Er was ook een gevecht in Gat. Daar vocht een reus mee met twaalf vingers en twaalf tenen. Ook hij was een Refaïet.

Toen hij de Israëlieten begon uit te schelden, werd hij gedood door Jonatan. Jonatan was een zoon van Davids broer Sima.

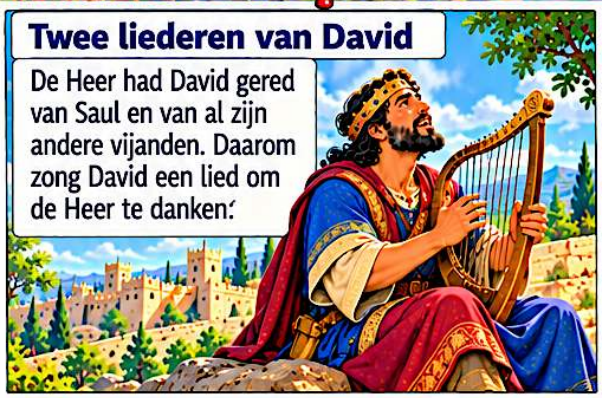
Die vier Refaïeten zijn dus gedood door soldaten van David.

2 Samuel 22

Twee liederen van David

De Heer had David gered van Saul en van al zijn andere vijanden. Daarom zong David een lied om de Heer te danken:

De Heer redt mij van mijn vijanden

Heer, u beschermt me,
bij u ben ik veilig.

God, bij u kan ik me verbergen.
U helpt mij en u bevrijdt mij.
U redt me van mijn vijanden.
Bij u ben ik veilig,
u bevrijdt me van geweld.

Breng eer aan de Heer!
Want hij heeft me gered
van mijn vijanden.

Ja, ik was al bijna dood.
Het land van de dood zag ik al,
en ik was heel bang.

De dood was heel dichtbij,
hij had me bijna te pakken.

Toen schreeuwde ik om hulp
naar mijn God, vol angst riep
ik naar de Heer. En hij hoorde
mij roepen, vanuit de hemel
hoorde hij mijn stem.

De Heer was woedend

Toen schudde en beefde de aarde.
De hemel schudde heen en weer,
want de Heer was woedend.

Er kwam rook uit zijn neus
en vuur uit zijn mond.

2 Samuel 22

De Heer spuugde vlammen van vuur.
De Heer opende de hemel en kwam naar de aarde. Op donkere wolken kwam hij naar beneden.
Hij kwam omlaag op zijn hemelse wagen, de wind blies hem vooruit.
Hij verborg zich in de duisternis. Het was donker om hem heen, donker van wolken en regen.
Vuur ging voor hem uit, het zette alles in brand.
Uit de hemel klonk de donder van de Heer, de Allerhoogste liet zijn stem horen.
De Heer stuurde bliksem om zijn vijanden te verjagen. Met pijlen van vuur maakte hij hen bang.
De Heer was boos, hij was woedend! Hij liet de aarde beven. De bodem van de zee werd zichtbaar, zelfs de zuilen onder de aarde waren te zien.

2 Samuel 22

De Heer redt mij
Zo kwam de Heer uit de hemel om mij te redden. Hij redde mij van de dood.
Hij bevrijdde mij van mijn machtige vijanden, van de mensen die me haatten, en die sterker waren dan ik.
Zij vielen mij aan toen ik geen kracht meer had. Maar de Heer hielp mij, hij bevrijdde mij uit gevaar. Hij redde mij, omdat hij me liefhad.
De Heer was goed voor mij, omdat ik hem trouw was. Hij heeft me geholpen, omdat ik onschuldig was.
Want ik leefde zoals de Heer het wilde, ik was altijd trouw aan mijn God.
Ik hield me aan zijn wetten, ik luisterde altijd naar zijn regels.
Ik leefde precies zoals hij het wilde, nooit deed ik slechte dingen.
De Heer heeft mij geholpen, omdat ik hem trouw was. Hij zag dat ik onschuldig was.

2 Samuel 22

De Heer helpt mij

De Heer geeft mij kracht

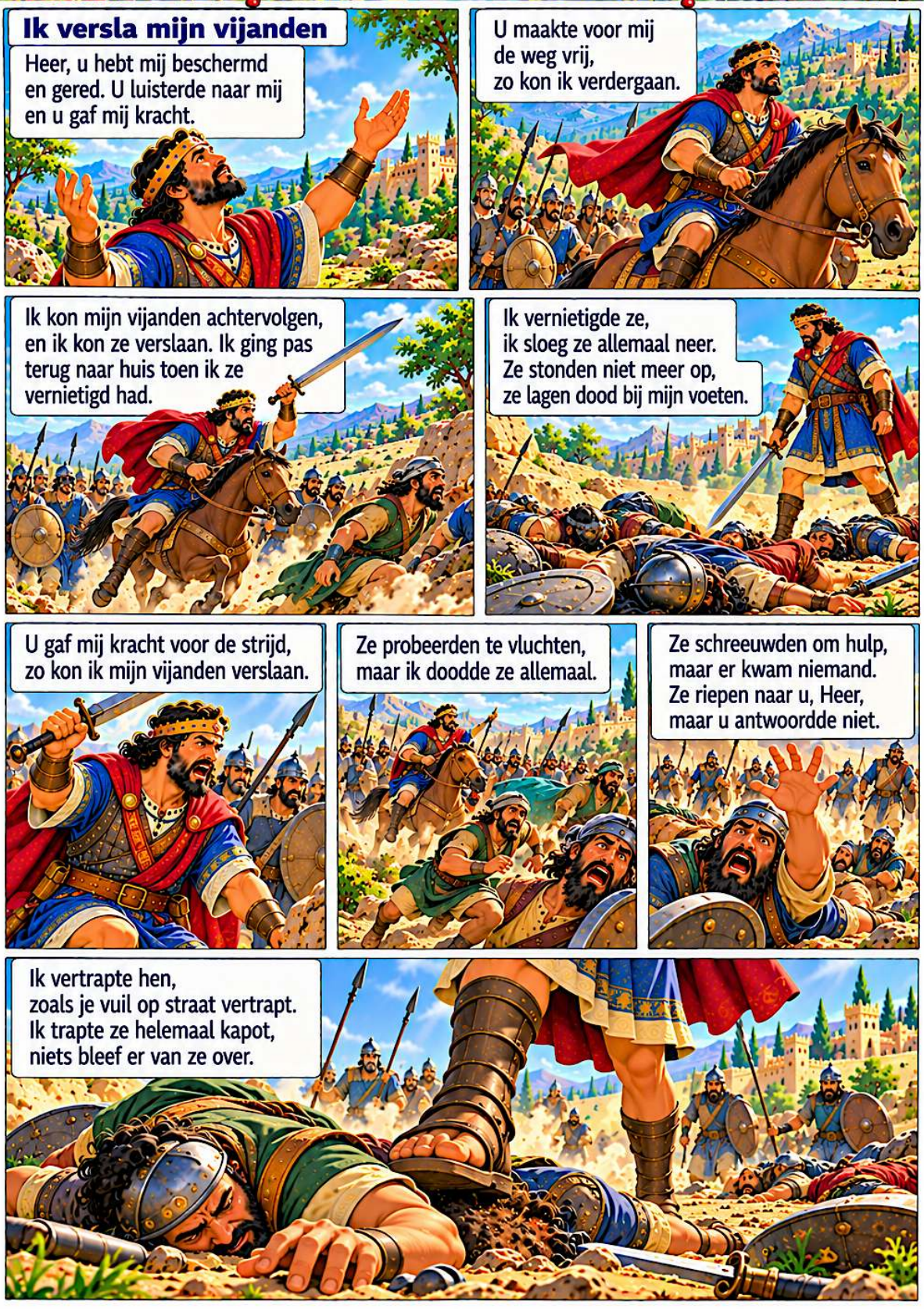

2 Samuel 22

Ik versla mijn vijanden
Heer, u hebt mij beschermd en gered. U luisterde naar mij en u gaf mij kracht.
U maakte voor mij de weg vrij, zo kon ik verdergaan.
Ik kon mijn vijanden achtervolgen, en ik kon ze verslaan. Ik ging pas terug naar huis toen ik ze vernietigd had.
Ik vernietigde ze, ik sloeg ze allemaal neer. Ze stonden niet meer op, ze lagen dood bij mijn voeten.
U gaf mij kracht voor de strijd, zo kon ik mijn vijanden verslaan.
Ze probeerden te vluchten, maar ik doodde ze allemaal.
Ze schreeuwden om hulp, maar er kwam niemand. Ze riepen naar u, Heer, maar u antwoordde niet.
Ik vertrapte hen, zoals je vuil op straat vertrapt. Ik trapte ze helemaal kapot, niets bleef er van ze over.

2 Samuel 22

Alle volken gehoorzamen mij

Dank de Heer

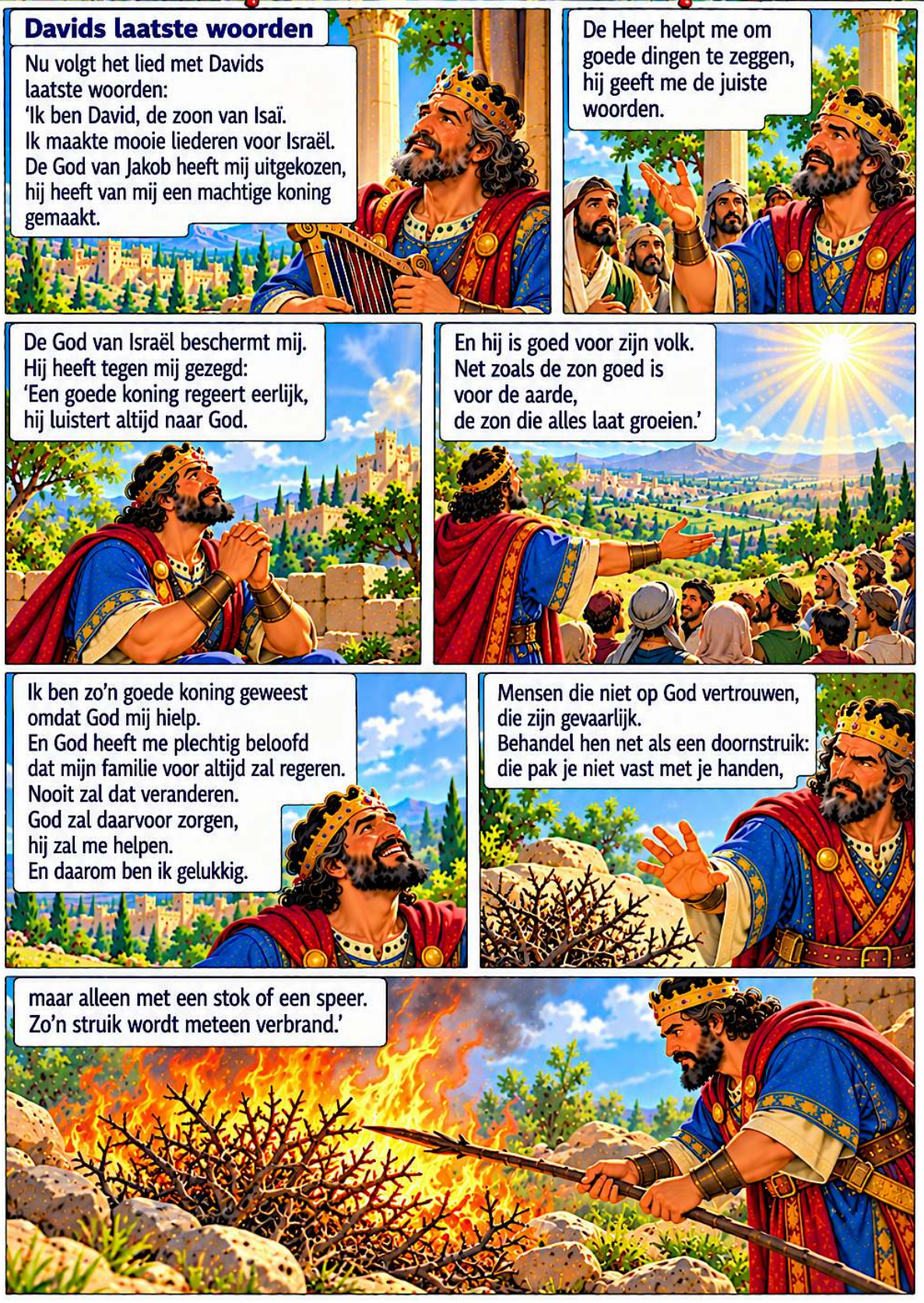

2 Samuel 23

Davids laatste woorden
Nu volgt het lied met Davids laatste woorden:
'Ik ben David, de zoon van Isaï.
Ik maakte mooie liederen voor Israël.
De God van Jakob heeft mij uitgekozen,
hij heeft van mij een machtige koning gemaakt.
De Heer helpt me om goede dingen te zeggen,
hij geeft me de juiste woorden.
De God van Israël beschermt mij.
Hij heeft tegen mij gezegd:
'Een goede koning regeert eerlijk,
hij luistert altijd naar God.
En hij is goed voor zijn volk.
Net zoals de zon goed is voor de aarde,
de zon die alles laat groeien.'
Ik ben zo'n goede koning geweest
omdat God mij hielp.
En God heeft me plechtig beloofd
dat mijn familie voor altijd zal regeren.
Nooit zal dat veranderen.
God zal daarvoor zorgen,
hij zal me helpen.
En daarom ben ik gelukkig.
Mensen die niet op God vertrouwen,
die zijn gevaarlijk.
Behandel hen net als een doornstruik:
die pak je niet vast met je handen,
maar alleen met een stok of een speer.
Zo'n struik wordt meteen verbrand.'

2 Samuel 23

Davids belangrijkste soldaten

De drie beroemdste soldaten van David

Nu volgen de namen van Davids drie beroemdste soldaten.

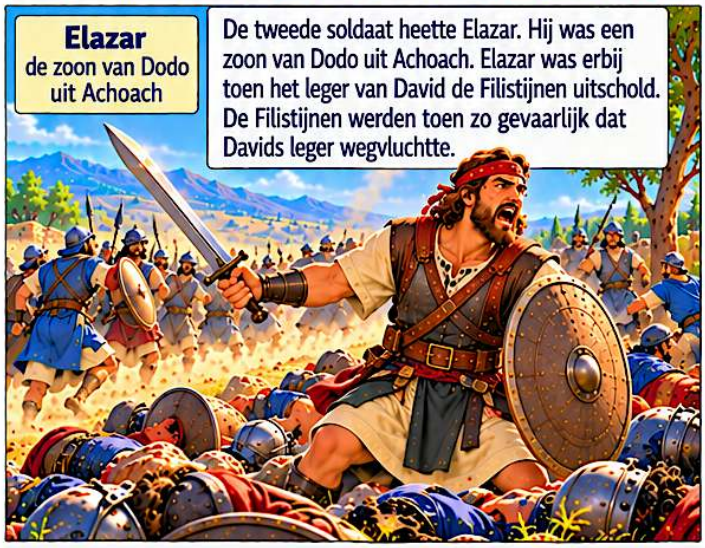
Isboset
uit Chachmon

De eerste soldaat heette Isboset. Hij kwam uit Chachmon. Isboset was de beroemdste van de drie. Met zijn speer doodde hij achthonderd soldaten in één gevecht.

Elazar
de zoon van Dodo uit Achoach

De tweede soldaat heette Elazar. Hij was een zoon van Dodo uit Achoach. Elazar was erbij toen het leger van David de Filistijnen uitschold. De Filistijnen werden toen zo gevaarlijk dat Davids leger wegvluchtte.

Maar Elazar bleef staan. En hij doodde met zijn zwaard veel Filistijnse soldaten. Hij bleef vechten tot hij niet meer kon. Toen Davids leger weer terugkwam, had Elazar de Filistijnen allemaal al verslagen. Zo zorgde de Heer die dag voor een grote overwinning van de Israëlieten.

Samma
de zoon van Age uit Harar

De derde soldaat heette Samma. Hij was een zoon van Age uit Harar. Samma was erbij toen de Filistijnen zich verzameld hadden op een akker in Lechi. Alle soldaten van David vluchtten toen, behalve Samma.

Hij ging midden op de akker staan en jaagde alle Filistijnen weg. Zo zorgde de Heer voor een grote overwinning van de Israëlieten.

2 Samuel 23

De dapperste legerleiders van David

David had dertig legerleiders.
Op een dag in de oogsttijd gingen er drie van hen naar David toe. David had zich toen in de bergen verstopt, in de grot bij Adullam. Dat was vlak bij het Refaïm-dal, waar een deel van het Filistijnse leger zat. Een ander deel van het Filistijnse leger zat in Betlehem.

Toen zei David:
'Ik heb ontzettende dorst!
Wie brengt mij water uit de put bij de stadspoort van Betlehem?'

Meteen gingen de drie legerleiders op weg naar Betlehem. Ze waren heel dapper. Ze liepen in het geheim door het kamp van de Filistijnen en haalden water uit de put bij de poort.

Toen ze het water bij David brachten, wilde hij het niet meer drinken.
In plaats daarvan goot hij het op de grond, als offer voor de Heer.

En hij zei: 'Heer, ik wil dit water niet drinken!
Want de mannen die het voor mij gehaald hebben, deden dat met gevaar voor hun eigen leven!'

De drie legerleiders deden vaker zulke dappere dingen.

2 Samuel 23

De legerleiders Abisai en Benaja

Abisai was de belangrijkste van de drie legerleiders. Hij was een broer van Joab, de zoon van Seruja. Abisai doodde met zijn speer driehonderd mannen. Zo werd hij bekend.

Hij had de leiding over de andere legerleiders. Maar hij was niet zo beroemd als de drie beroemdste soldaten van David.

Ook Benaja hoorde bij de dapperste legerleiders. Hij was een zoon van Jojada uit Kabseël. Benaja was een echte held. Hij had de twee zonen van Ariël uit Moab verslagen.

En hij had een keer een leeuw gedood in een put, toen het sneeuwde.

Ook had hij een keer een Egyptenaar verslagen die zo groot was als een reus. De Egyptenaar had een speer in zijn hand.

Maar Benaja sloeg de speer uit de hand van de Egyptenaar, en doodde hem daarmee.

Zulke dingen deed Benaja, de zoon van Jojada. Zo werd hij bekend als één van de drie dapperste legerleiders.
David gaf hem de leiding over zijn lijfwacht.
Van de dertig legerleiders was Benaja één van de belangrijkste. Maar hij was niet zo beroemd als de drie beroemdste soldaten.

2 Samuel 23

Alle andere belangrijke soldaten

2 Samuel 24

David laat alle sterke mannen tellen

De Heer werd opnieuw kwaad op de Israëlieten. Deze keer gebruikte hij David om hen te straffen. Hij zei tegen David: 'Je moet alle sterke mannen van Israël en Juda laten tellen.'

Toen zei David tegen zijn legerleider Joab: 'Ga naar alle stammen van Israël, van het noorden tot het zuiden. Tel dan alle sterke mannen, zodat ik weet hoe groot mijn leger is.'

'Koning,' zei Joab, 'ik hoop dat de Heer, uw God, het leger honderd keer zo groot maakt als nu. En ik hoop dat u nog leeft als dat gebeurt. Maar waarom wilt u de mannen laten tellen?'

Maar omdat het een bevel van de koning was, moest Joab wel gehoorzamen.

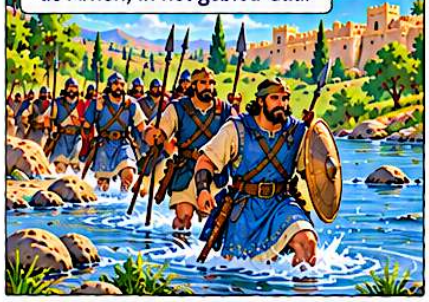

Joab telt alle sterke mannen

Joab ging met alle legerleiders op weg om alle sterke mannen van Israël te tellen.

Ze staken de Jordaan over en begonnen in Aroër. Dat is een stad aan de rivier de Arnon, in het gebied Gad.

Daarna gingen ze naar de stad Jazer. Toen gingen ze naar het gebied Gilead en naar de stad Kades, in het gebied van de Hethieten.

Daarna gingen ze naar de plaatsen Dan-Jaän en Sidon. Toen gingen ze naar de stad Tyrus en naar alle steden van de Chiwwieten en Kanaänieten. Ten slotte kwamen ze in Berseba. Dat was helemaal in het zuiden van Juda.

Zo reisden ze het hele land door. Na negen maanden en twintig dagen kwamen ze terug in Jeruzalem.

En Joab vertelde aan David hoeveel mannen hij geteld had:

800.000 sterke mannen in Israël

500.000 sterke mannen in Juda

2 Samuel 24

David kan kiezen uit drie straffen

Maar nadat David de mannen had laten tellen, schrok hij. Want hij begreep ineens dat hij dat niet had mogen doen. Hij zei tegen de Heer: 'Ik heb een grote fout gemaakt! Heer, wilt u het mij vergeven? Ik had dat niet moeten doen!'

Toen zei de Heer tegen de profeet Gad: 'Ga naar David en zeg tegen hem: Dé Heer kan u op drie manieren straffen. Kies er één uit.'

De volgende ochtend ging de profeet naar David toe en zei: 'U kunt kiezen uit drie straffen: zeven jaar hongersnood in uw land, drie maanden lang vluchten voor uw vijanden, of drie dagen de pest in uw land. Denk goed na over het antwoord dat ik de Heer moet geven.'

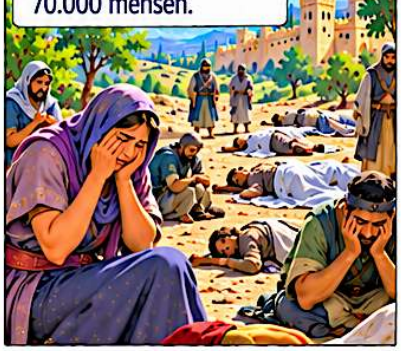

David antwoordde: 'Ik weet niet wat ik moet doen. Maar ik wil in ieder geval niet dat mijn volk gestraft wordt door mensen. Ik heb liever dat God ons straft. Want God zal ons uiteindelijk helpen.'

Het volk wordt gestraft met de pest

Diezelfde ochtend liet de Heer de pest uitbreken in Israël. Dat duurde drie dagen. In het hele land stierven 70.000 mensen.

De engel van de Heer wilde de pest ook laten uitbreken in Jeruzalem. Maar toen kreeg de Heer medelijden. Hij zei tegen de engel: 'Genoeg! Nu moet je stoppen.' Op dat moment was de engel bij het land van de Jebusiet Arauna.

Toen David de engel zag, zei hij tegen de Heer: 'Waarom straft u mijn volk? Zij hebben helemaal niets verkeerds gedaan! Alleen ik ben slecht geweest, alleen ik heb een fout gemaakt!'

2 Samuel 24

Straf alstublieft alleen mij en mijn familie!
Nog dezelfde dag kwam de profeet Gad bij David en zei: 'Ga naar het land van Arauna en bouw daar een altaar voor de Heer.'
En David deed wat de profeet Gad namens de Heer gezegd had.
Arauna zag dat David en zijn dienaren naar hem toe kwamen. Arauna liep hun tegemoet en maakte een diepe buiging voor David.
Toen vroeg hij: 'Koning, waarom komt u naar mij toe?' David antwoordde: 'Ik wil uw land kopen. Ik wil op uw land een altaar maken om een offer te brengen aan de Heer. Want dan zal er een einde komen aan de pest.'
David brengt offers aan de Heer
Arauna zei: 'Koning, neem voor het offer alles wat u nodig hebt. Er zijn koeien die u kunt offeren. En er is hout om een vuur van te maken.'
'Ik geef u dat allemaal, koning. En ik hoop dat de Heer goed voor u zal zijn.'
Maar David zei tegen Arauna: 'Nee, ik wil er gewoon voor betalen. Want ik wil de Heer, mijn God, geen offers brengen die mij niets gekost hebben.'
Toen kocht David het stuk land en de koeien voor 50 zilverstukken.
Hij bouwde daar een altaar voor de Heer, en hij bracht daar offers. De Heer was tevreden met de offers, en hij maakte een einde aan de pest in Israël.